

๑๐๖๘

เล่ม ๓๗ ตอนที่ ๑๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๓

พระราชบัญญัติ

สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ตั้งวาทย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์ป่า” ไม่หมายความรวมถึงแมลงและไข่ของแมลง

“สัตว์ป่าสงวน” หมายความว่า สัตว์ป่าที่หายากตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์ป่าคุ้มครอง” หมายความว่า สัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ ๑ และสัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ ๒

“สัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ ๑” หมายความว่า สัตว์ป่าซึ่งตามปกติคนไม่ใช้เนื้อเป็นอาหารหรือไม่ล่าเพื่อการกีฬา หรือสัตว์ป่าที่ทำลายศัตรูพืชหรือขจัดสิ่งปฏิกูล หรือสัตว์ป่าที่ควร

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๓

สงวนไว้ประดับความงามตามธรรมชาติ หรือสงวนไว้มิให้ลด
จำนวนลง ทั้งนี้ตามที่ระบุในกฎกระทรวง

“สัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ ๒” หมายความว่า สัตว์ป่า
ซึ่งตามปกติคนใช้เนื้อเป็นอาหารหรือล่าเพื่อการกีฬา ตามที่ระบุ
ในกฎกระทรวง

“ล่า” หมายความว่า ยิง ดัก จับหรือฆ่าสัตว์ หรือทำ
อันตรายด้วยประการอื่นใดแก่สัตว์ และหมายความตลอดถึง
การไล่ การด้อน การเรียกและการล่อเพื่อการกระทำความดังกล่าว
แล้วด้วย

“เนื้อ” หมายความว่า เนื้อของสัตว์ไม่ว่าจะได้บ้าง บ้าง
รมหรือตากแห้ง หรือทำอย่างอื่นเพื่อไม่ให้เน่าเปื่อย และไม่
ว่าจะอยู่ในร่างของสัตว์นั้นหรือชำแหละแล้ว

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง
ให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๔ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้สัตว์ป่าชนิดใดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ ๑ และชนิดใดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ ๒ การกำหนดเช่นว่านี้ให้กระทำโดยระบุในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงที่ออกตามวรรคก่อนจะใช้บังคับตั้งแต่วันใดให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนั้น แต่จะกำหนดให้ใช้บังคับก่อนหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษามีได้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่การล่าสัตว์ป่าซึ่งบุคคลกระทำเพราะมีความจำเป็นเพื่อป้องกันตนเองหรือผู้อื่นให้พ้นอันตราย หรือเพื่อสงวนหรือรักษาไว้ซึ่งทรัพย์สินของตนหรือของผู้อื่น

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การล่าสัตว์ป่า

มาตรา ๓ ห้ามมิให้ผู้ใดล่าสัตว์ป่าสงวน เว้นแต่จะกระทำเพื่อการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ หรือเพื่อกิจการสวนสัตว์สาธารณะ และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดล่าสัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ ๑ ด้วยวิธีทำให้ตาย เว้นแต่การล่าด้วยวิธีทำให้ตายนอกจากเพื่อการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี

มาตรา ๕ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดระยะเวลาห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ ๒ ชนิดใดเป็นระยะเวลาเท่าใดในท้องที่ใดหรือทุกท้องที่ได้ การกำหนดดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อได้มีประกาศกำหนดระยะเวลาห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ ๒ ชนิดใดในท้องที่ใดตามวรรคก่อนแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดล่าสัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ ๒ ชนิดนั้นในท้องที่นั้นในระยะเวลาห้ามล่า เว้นแต่จะกระทำเพื่อการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ การล่าสัตว์ป่าคุ้มครองประเภท ๒ จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ล่าสัตว์ป่าคุ้มครองต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยวิธีการล่า การใช้อาวุธ เครื่องมือ เครื่องใช้และพาหนะในการล่า ตลอดจนวิธีการคิดบัญชีเพื่อแสดงว่าเป็นสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งล่าได้ตามใบอนุญาต และจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตว่าด้วยชนิด ขนาด เพศ จำนวนสัตว์ที่ให้ล่า เขตและระยะเวลาที่กำหนดให้ล่าได้นั้นด้วย

มาตรา ๑๒ ในเวลาระหว่างตั้งแต่พระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น ห้ามมิให้ผู้ใดยิงสัตว์ป่า ไม่ว่าผู้นั้นจะได้รับหนังสืออนุญาตหรือใบอนุญาตให้ล่าสัตว์ป่าหรือไม่ เว้นแต่การยิงเสียที่มากินซากซึ่งมันได้ทำให้ตายไว้ก่อนแล้ว

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดเก็บ ทำอันตราย หรือมีไว้ในครอบครอง ซังไข่หรือรังของสัตว์ป่าคุ้มครอง เว้นแต่จะเป็นไข่หรือรังของสัตว์ป่าคุ้มครองซึ่งบุคคลมีไว้ในครอบครองโดย

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๓

ชอบด้วยกฎหมาย หรือกระทำเพื่อการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี

หมวด ๒

การค้าและการมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์ป่าและเนื้อของสัตว์ป่า

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์ป่าสงวนหรือเนื้อของสัตว์ป่าสงวน เว้นแต่จะเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือเนื้อของสัตว์ป่าสงวนที่บุคคลนำมาได้โดยได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามพระราชบัญญัตินี้ หรือทมิเพิ่มขึ้นโดยการสืบพันธุ์ของสัตว์ป่าสงวนที่นำมาได้นั้น

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์ป่าคุ้มครอง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งเนื้อของสัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ ๑

ห้ามมิให้ผู้ใดค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งเนื้อของสัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ ๒ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

เล่ม ๑๗ ตอนที่ ๑๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๑๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำการค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์ป่าคุ้มครองหรือเนื้อของสัตว์ป่าคุ้มครองต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งเนื้อของสัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ ๒ ในระหว่างระยะเวลาห้ามล่า ถ้าเป็นเนื้อของสัตว์ที่ยังสดอยู่หรืออาจใช้เป็นอาหารอย่างเนื้อสดได้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้นั้นได้ล่าสัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ ๒ ซึ่งตนมีเนื้อไว้ในครอบครองนั้นโดยทำการล่าในระหว่างระยะเวลาห้ามล่า

หมวด ๓

บริเวณและสถานที่ห้ามล่าสัตว์ป่า

มาตรา ๑๙ เมื่อรัฐบาลเห็นสมควรกำหนดบริเวณที่ดินแห่งใดให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัยเพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่า ก็ให้กระทำได้โดยประกาศพระราชกฤษฎีกา และให้มีแผนที่แสดงแนวเขตแห่งบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว บริเวณที่กำหนดนั้นเรียกว่า "เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า"

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๓

ที่ดินที่จะกำหนดให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอัน ต้อง
เป็นที่ดินที่มีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือครอบครองโดยชอบด้วย
กฎหมายของบุคคลใดซึ่งมิใช่ทบวงการเมือง

มาตรา ๒๐ การขายหรือการเพิกถอนเขตรักษาพันธุ์สัตว์-
ป่าไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา
และในกรณีที่มีชื่อเป็นการเพิกถอนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทั้ง-
หมด ให้มีแผนที่แสดงเขตที่เปลี่ยนแปลงไปแนบท้ายพระ-
ราชกฤษฎีกาด้วย

มาตรา ๒๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขตและ
ป้ายหรือเครื่องหมายอื่นแสดงเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไว้ตาม
สมควร เพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๒๒ ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ห้ามมิให้ผู้ใดล่า
สัตว์ป่า ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองหรือมิใช่
หรือเก็บหรือทำอันตรายแก่ไข่หรือรังของสัตว์ป่าซึ่งห้ามมิให้
ล่านั้น เว้นแต่จะกระทำเพื่อการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ และ
ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี

มาตรา ๒๓ นอกจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงาน
อื่นใดซึ่งต้องเข้าไปปฏิบัติการตามหน้าที่ ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไป

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๓

ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงาน
เจ้าหน้าที่

ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าต้อง
ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ห้ามมิให้ผู้เข้าไป
ไปครอบครองยึดถือที่ดิน หรือตัด โคน แผล้วาง เผล ทำลาย
ต้นไม้หรือพฤษชาติอื่น หรือขุดหาแร่ ดิน หิน หรือเลี้ยงสัตว์
หรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำ หรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง
บึง ท่วมท้นหรือเหือดแห้ง หรือเป็นพิษต่อสัตว์ป่า

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดล่าสัตว์ป่า ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ป่า-
สงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองหรือมิใช่ หรือเก็บหรือทำอันตราย
แก่ไข่หรือรังของสัตว์ป่าซึ่งห้ามมิให้ล่า นั้น ในบริเวณวัดหรือ
ในบริเวณสถานที่ซึ่งจัดไว้เพื่อประชาชนใช้เป็นที่ประกอบพิธี-
กรรมในทางศาสนา

มาตรา ๒๖ บริเวณสถานที่ซึ่งใช้ในราชการ หรือใช้เพื่อ
สาธารณประโยชน์ หรือประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันแห่งใด
รัฐมนตรีจะกำหนดให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าชนิดหรือประเภท
ใดก็ได้ โดยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๓

เมื่อได้มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขตห้ามล่าสัตว์ป่าชนิดหรือประเภทใดแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดล่าสัตว์ป่าชนิดหรือประเภทนั้น หรือเก็บหรือทำอันตรายแก่ไข่หรือรังของสัตว์ป่าซึ่งห้ามมิให้ล่าในเขตดังกล่าว

หมวด ๔

คณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

มาตรา ๒๗ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรเป็นประธาน อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมมหาดไทยและอธิบดีกรมที่ดิน เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบเอ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

มาตรา ๒๘ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๒๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม
มาตรา ๒๘ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๓

(๑) ดาย

(๒) ลาออก

(๓) กณัรฐมนตริให้ออก

(๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ด้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ กณัรฐมนตริ อาจแต่งตั้งผู้อื่นแทนได้

กรรมการผู้ด้รับแต่งตั้งตามความในวรรคก่อน อยู่ในตำแหน่งตามวาระเท่าผู้ที่ตนแทน

มาตรา ๓๐ การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเอาเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๓๑ การประชุมทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุม
ไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณา
หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
ก็ได้

มาตรา ๓๓ คณะกรรมการมีหน้าที่ให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรี
ในเรื่องต่อไปนี้

(๑) การกำหนดระยะเวลาและท้องที่ห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ ๒ ตามมาตรา ๘

(๒) การกำหนดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามมาตรา ๑๕
และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามมาตรา ๒๖ รวมถึงการกำหนดชนิด
หรือประเภทของสัตว์ป่าที่จะห้ามล่าในเขตนั้นด้วย

(๓) กิจการอันพึงกระทำเพื่อประโยชน์ในการบำรุงและ
รักษาเขต รักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์

(๔) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการอนุญาตให้ล่า
สัตว์ป่าและค้าสัตว์ป่า

(๕) เรื่องที่รัฐมนตรีปรึกษา

หมวด ๕

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๓๔ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง หรือเงื่อนไขในใบอนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาไม่เกินหกสิบวัน และอธิบดีจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียก็ได้

ในกรณีเพิกถอนใบอนุญาต ถ้าเป็นใบอนุญาตให้ครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครอง หรือใบอนุญาตให้ค้าสัตว์ป่าคุ้มครอง หรือเนื้อของสัตว์ป่าคุ้มครอง ให้ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาต จำหน่ายสัตว์ป่าคุ้มครองหรือเนื้อของสัตว์ป่าคุ้มครองที่ตนครอบครองหรือมีไว้เพื่อการค้านั้น ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันเพิกถอนใบอนุญาต ถ้าพ้นกำหนดนั้นแล้วยังมิได้จำหน่าย หรือจำหน่ายไปบางส่วน ให้สัตว์ป่าคุ้มครองหรือเนื้อของสัตว์ป่าคุ้มครองที่ยังมิได้จำหน่าย หรือเหลือจำหน่ายนั้น ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๓๕ การจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่าย

เล่ม ๑๗ ตอนที่ ๑๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๓

ปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา

มาตรา ๓๖ หนังสืออนุญาตให้ล่าสัตว์ป่าหรือใบอนุญาต
ให้ล่าสัตว์ป่าที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คุ้มครองบุคคล
ผู้กระทำการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวก
แก่การปฏิบัติตามหนังสืออนุญาตหรือใบอนุญาตนั้นด้วย

มาตรา ๓๗ ถ้าขอรับใบอนุญาตและใบอนุญาตตาม
พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้แบบตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ใบ
อนุญาตให้มีอายุตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่มิให้กำหนด
เกินหนึ่งปี

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซ้อ รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใด ซึ่งสัตว์ป่าหรือเนื้อของสัตว์ป่าอันได้มาโดยกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๔๖ ผู้ใดกระทำให้หลักเขต บ้ายหรือเครื่องหมาย-
อื่นซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดให้มีตามพระราชบัญญัติ
เคลื่อนที่ ลบเลื่อน เสียหาย หรือไร้ประโยชน์ ต้องระวาง-
โทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ บรรดาอาวุธ เครื่องมือ เครื่องใช้และ
พาหนะใด ๆ ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดอันเป็นการ
ฝ่าฝืนมาตรา ๗ มาตรา ๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๒ ให้ริบ
เสียทั้งสิ้น โดยมีต้องคำนึงว่าเป็นของผู้กระทำความผิดและมี
ผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๘ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การครอบ-
ครองสัตว์ป่าสงวนที่บุคคลได้ครอบครองอยู่แล้วในวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ศ. ชนerva

นายกรัฐมนตรี

บัญชีสัตว์ป่าสงวน

๑. แรด *Rhinoceros sondaicus*
๒. กระซู่ *Didermocerus sumatrensis*
๓. กูปรีหรือโคไพร *Bos sauveli*
๔. ควายป่า *Bubalus bubalis*
๕. ละองหรือละมั่ง *Cervus eldi*
๖. สมันหรือเนื้อสมัน *Cervus schomburgki*
๗. ทรายหรือเนื้อทรายหรือตามะแน *Axis porcinus*
๘. เลียงผาหรือเขื่องหรือกุ่มหรือโคดำ *Capricornis sumatraensis*
๙. กวางผา *Naemorhedus griseus*

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบอนุญาตให้ล่าสัตว์ป่าคุ้มครองประเภท
ที่ ๒ นอกจากที่กล่าวใน ๒.
(ก) ใบอนุญาตให้ล่าได้ทั่ว
ราชอาณาจักร ฅบับละ ๑๐๐ บาท
(ข) ใบอนุญาตให้ล่าได้ภายในเขตจังหวัด
ที่ผู้รับอนุญาตมีภูมิลำเนา ฅบับละ ๒๕ บาท
ทั้งนี้ให้คิดเพิ่มค่าธรรมเนียมที่เรียก
เก็บเป็นรายตัวสัตว์ที่อนุญาตให้ล่า
ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง
ซึ่งต้องไม่เกินตัวละ ๕๐๐ บาทรวมเข้าด้วย
๒. ใบอนุญาตให้ล่าสัตว์ป่าคุ้มครอง
ประเภทที่ ๒ จำพวกนก
(ก) ใบอนุญาตให้ล่าได้ทั่ว
ราชอาณาจักร ฅบับละ ๒๕ บาท
(ข) ใบอนุญาตให้ล่าได้ภายในเขตจังหวัด
ที่ผู้รับอนุญาตมีภูมิลำเนา ฅบับละ ๑๐ บาท
๓. ใบอนุญาตให้ค้าสัตว์ป่าคุ้มครอง
หรือเนื้อของสัตว์ป่าคุ้มครอง ฅบับละ ๑๐๐ บาท
๔. ใบแทนใบอนุญาต ฅบับละ ๕ บาท

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๓

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
 ด้ด้ว่า เป็นทรัพยากรธรรมชาติอันมีค่ายิ่งของประเทศชนิดหนึ่งที่อำนวยความสะดวก
 ประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ วิทยาการ และรักษาความงาม ตลอดจน
 คุณค่าตามธรรมชาติไว้ แต่ปรากฏว่าในปัจจุบันนี้ด้ด้ว่าที่มีค่าบางชนิด
 ได้ถูกล่าและทำลายจนสูญพันธุ์ไปแล้ว และบางชนิดก็กำลังจะสูญพันธุ์
 ไป ทั้งนี้ เนื่องจากประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองแก่
 ด้ด้ว่าโดยเฉพาะ จึงสมควรตรากฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครอง
 ด้ด้ว่าขึ้นไว้เพื่อประโยชน์ของรัฐ และประชาชนส่วนรวม ให้สมกับที่
 ชาวไทยส่วนใหญ่เป็นพุทธมามก